

ENOTNOST

Izhaja vsak četrtek. — Naročnina: mesečno 6 Din, četrletno 15 Din.
Uredništvo in Upravništvo: V Ljubljani, Delavski dom, Marxov trg 2, dvorišče.

Proletarci vseh dežel združite se!

Leto I.

LJUBLJANA, 9. septembra 1926.

Stev. 2.

Nova redukcija rudarjev!

Edini izhod: skupna akcija rudarjev in železničarjev!

Državne železnice so 3. septembra brzojavno odpovedale vsa nadaljnja naročila premoga. Zaraditega je Trboveljska premogokopna družba takoj brzojavno ustavila obratovanje v Kočevju, Rajhenburgu in Hrastniku, drugod pa omejila. S tem je vrženih 4000 rudarjev z družinami vred na ulico.

Rudarji, v obrambo! Delavci Slovenije in Jugoslavije, na pomoč! Zlasti železničarji, ki jim redukcija podaljšuje delovni čas, skupno z rudarji v boj! To je edini izhod.

Letos so rudarji Trboveljske družbe doživeli že neštete redukcije: delovnih sil, plač, delovnega časa in vsega. Zdaj pa še nov hujši udarec radi propadajočega gospodarstva v kapitalistični državi.

Zahteva vsega delavstva mora biti:

Konec redukcije! Sprejeti vse rudarje nazaj na delo!

Brezposelnim rudarjem brezposelno podporo s strani države in občine!

Delavsko kontrolo nad produkcijo in prodajo premoga!

Skupna kontrola rudarjev in železničarjev nad dobavo premoga državnim železnicam!

Rudarji! Enotni v boj! Združite se! V delavski blok! Vse razredne organizacije: Zveza rudarjev, skupina Delavsko-kmečkega lista, Naprejevci, socialistična stranka in pred vsem druga rudarska skupina naj izvolijo izmed sebe v vsakem kraju

enotni akcijski odbor,

v katerega je pritegniti neorganizirane in brezposelne — v obrambo pred redukcijo.

Delavci Slovenije! Vsem razrednim organizacijam, zlasti strokovnim zvezam in Strokovni komisiji:

Na plan v solidarnostno akcijo!

Našim naročnikom!

Vsem, katerim smo poslali prvo številko, pošiljamo tudi drugo. Toda, kdor se tekom enega tedna ne naroči na list, temu bomo morali brezpogojno ustaviti „Enotnost“. Tretje številke ne prejme več. Na delo, sodrugi, naročajte se, zbirajte za tiskovni sklad! Ko se tudi oglašajo naročniki in prideka tiskovni sklad, upamo, da izide prihodnja številka v enem tednu.

litika obljub in štedenja je železničarskemu proletariatu odvzela to važno bojovno postojanko. *Edino v Zagrebu*, v železniški delavnici, kjer obstoja organizacija neodvisnih, tudi danes obstojajo obratni zaupniki, izvoljeni po novem zakonu o zaščiti delavcev. V času redukcije na železnici, napram kateri razpolagajo železničarji z večjo organizirano silo kakor na primer rudarji ali kovinarji, bi akcija za izvolitev obratnih zaupnikov brezdvomno ojačila moč in odpor železničarskega proletariata, ki bi si tako pridobil bojovno postojanko.

Na kak način

pa izvesti volitve obratnih zaupnikov? To je važno vprašanje. Teror, ki vlada po nekod, kakor n. pr. v Pollakovi tovarni, kjer ni tako močne organizacije kot na železnici, bo gotovo onemogočil te volitve, če se delavstvo *popolnoma enotno* ne strne v akciji. V takih obratih, kjer strokovne organizacije zaradi svoje slabosti ne morejo izvesti take akcije mas, so potrebni

enotni delavski odbori.

Že v prvi številki „Enotnosti“ opozarjamo na to življensko potrebo:

„Predlagamo tudi, da se v tej akciji strnejo vse delavske strokovne in politične organizacije. Ustvarijo naj se enotni odbori iz vrst teh organizacij, ki naj enotno in združeno v sporazumu izvedejo volitve delavskih zaupnikov. Ost boja mora biti uperjena proti fašistom. Že same volitve pa bi pomenile v marsikateri tovarni prav prevrat in delavsko zmago.“

Enotni v boj za izvolitev obratnih zaupnikov!

Proti podjetniškemu terorju in žoltim ter fašistovskim zvezam. — Pridobimo neorganizirane. — Za enotno in skupno izvedbo volitev pri rudarjih in železničarjih.

Kako je danes v tovarnah, v jamah, na železnici? Ali ima delavstvo še tisto moč kakor leta 1919 in 1920? Ne. Tisti časi, ko je organizacija bila mogoča sila in ko se je pred obratnimi zaupniki upogibala volja podjetnikov, so minili. Danes je obratni ravnatelj neomejen gazda. Njegove okrožnice in njegova obvestila na krpi papirja so diktat, kateremu delavci sledijo. *Podjetniški teror* pravimo temu sistemu. Z redukcijo in brezposelnostjo strahuje delavske mase.

Ta sistem pa spremlja še ena nevarnost: nevarnost

žoltih fašistovskih strok. zvez.

Združitev Narodno-socialne zveze in samostojne Unije v Narodno-strokovno zvezo je povečala možnost, da se na račun podjetniškega terorja okrepi in razširi fašistovski sindikalizem. Poglejmo samo v Hudo jamo in deloma v Rajhenburg. Tam razredne strokovne organizacije takorekoč ne obstojajo. In če bo šlo tako naprej, bo

razredno strokovno gibanje ogroženo.

Spomnimo se samo na razglas v Pollakovi tovarni v Ljubljani! To je glasen memento!

V takem položaju se moramo vsi strniti okrog razrednih strokovnih organizacij. Z združenimi delavskimi močmi odbijmo napad kapitalistov!

Žal so moči in sile razrednih strokovnih organizacij prešibke. Zakaj? Ker je

90 odstotkov neorganiziranih!

V teh 90 odstotkih je naša sila, je naše upanje, naša rešitev. Pridobiti neorganizirano delavsko maso je zato naša glavna naloga. Že stegujejo žolte organizacije kremplje po tem delavstvu. Gre za to, ali osvojijo fašistovske zveze to neorganizirano delavstvo in ga podjarmijo podjetniku, kakor se je zgodilo v Italiji, ali pa pridobijo razredne strokovne organizacije to maso na svojo stran in jo združijo v čvrstem delavskem bloku proti kapitalu in fašizmu.

Pri tem se moramo spomniti, da je proletariati Slovenije in Jugoslavije doživel poraz za porazom. Skozi te boje so ga vodile baš razredne strokovne organizacije, ki so brez dvoma

preprečile marsikatero kapitalistično namero. Toda mnogi delavci so se zato

razočarali

nad razrednim gibanjem, kakor n. pr. v Italiji po izdajstvu reformističnih voditeljev. Razočarali so se zlasti, ko je razredno gibanje tako zelo razcepljeno. Proletariat sicer ni izgubil vere v razredno fronto, izgubil pa je zaupanje v razcepljeno razredno gibanje. Njegova največja težnja je zatorej, ustvariti enotno razredno gibanje, pred vsem seveda enotnost strokovnih zvez. Če se razredne organizacije ne bodo zavzele za tako enotnost, tedaj bodo povečale delavsko razočaranje in pognale delavsko maso v naročje fašistovskemu sindikalizmu.

Nastaja vprašanje, kako priti do teh delavskih mas, pred vsem do neorganiziranih, kako ojačiti strokovno gibanje, s katerim konkretnim, praktičnim in enostavnim jasnim razumljivim sredstvom lahko mobiliziramo mase in jih združimo — v današnji situaciji.

Odgovor je samo eden:

Da odbijemo podjetniški teror in naval kapitalistov;

da preprečimo nevarnost fašistovskih strokovnih zvez;

da pridobimo neorganizirano delavstvo in ga priključimo razrednemu gibanju;

da ojačimo strokovne organizacije in gibanje za strokovno zedinjenje,

je v današnji situaciji prvo sredstvo na tej poti izvedba volitev obratnih zaupnikov.

V tem slučaju lahko združimo delavce po obratih, jih pridobimo za razredno strokovno gibanje — in to moramo tudi storiti.

Že same volitve bi pomenile v marsikateri tovarni prav prevrat in delavsko zmago.

To je danes postalo jasno tudi za Strokovno komisijo. Prav! S tem je dana možnost, da skupno nastopijo delavci po obratih. Treba pa je iti na praktično delo. *Od besed in direktiv na dejanja in prakso!*

Zlasti moramo osredotočiti to akcijo med rudarskim proletariatom in med železničarji.

Med rudarji.

Do letošnje spomladi so obstojali še zaupniki — možje po starem rudarskem zakonu, takozvana druga rudarska skupina. Pravno pa bi se že spomladi najpozneje morale izvršiti volitve obratnih zaupnikov po novem zakonu o zaščiti delavcev. *Toda nihče se za to ne zavzame!*

Rudarji Trbovelj, Zagorja, Hrastnika, Rajhenburga, Velenja i. dr., stopite skupaj, organizirani in neorganizirani, vsi brez razlike, in skupno z Zvezo rudarjev izvedite volitve novih zaupnikov!

Obratni zaupniki na železnici.

Prejšnje čase so železničarji že imeli obratne zaupnike, toda državna po-

Namesto treh gerentov en sam komisar —

potem pa zopet gerentje!

Na ljubljanski občini namreč. Vladajoča gospoda trguje za korita. Prvo poročilo je govorilo, da so demokratiški gerentje odstavljani in da je svetnik Mencinger imenovan za vladnega komisarja, ki ima imenovati občinski svet. Baje bi tudi imel „čimprej“ izvesti občinske volitve.

Zdi se nam, da do volitev tudi v tem slučaju ne bi prišlo. S komisarjem bi bili gotovo zadovoljni Slovenska kmečka stranka (Pucelj) in slovenski finančni krogi. Saj gre za Mestno hranilnico in še za marsikaj podobnega, seveda!

Toda za prvim ukazom je prišel drugi befel: minister policije je potrdil gerentstvo na ljubljanskem magistratu.

Doklej se bo vladajoča gospoda posluževala svojega diktatorstva? Kako dolgo bomo še imeli gerente in komisarje v Ljubljani, Zagorju, v Trbovljah?

Delavci Ljubljane in cele Slovenije! V boj za samoupravo občin in za svobščine delovnega ljudstva. Proč z gerenti in komisarji! Občine v delavske roke!

V akcijo! Na shode! Združeni delavski blok mora zmagati!

Proti reviziji tivolskih sklepov.

Glej članek na 2. strani.

Nad štiri mesece angleške rudarske stavke.

Glej poročila na 3. strani.

Razbito strokovno zedinjenje v Bolgariji.

Glej članek na 2. strani.

Živilski delavci se združujejo.

Glej na 3. stran.

Razbito strok. zedinjenje v Bolgariji.

V nekatere liste Jugoslavije je dospela vest, da se je v Bolgariji izvedlo strokovno zedinjenje. Tudi ljubljanski „Ujedinjeni železničar“ prinaša tako poročilo in pozdravlja zedinjenje.

To pot so prišli pozdravi prezgodaj. Do strokovnega zedinjenja dejansko v Bolgariji še ni prišlo. Takoj bomo videli zakaj. Po balkanski konferenci v aprilu so se pričela med amsterdamskimi in neodvisnimi strokovnimi organizacijami v Bolgariji pogajanja za zedinjenje. Komisija, ki je bila izvoljena z ene in druge strani se je po dolgotrajnih posvetovanjih *sporazumela na gotovi platformi*. Bistvo te platforme je v sledečem:

1. Združena zveza je organizacijsko neodvisna od političnih strank in temelji na načelih proletarske razredne organizacije.

2. Svoboda mišljenja in kritike je dopuščena vsem članom v mejah discipline in pravil.

3. Do prvega kongresa upravljajo združeno zvezo skupni odbori, ki so sestavljeni paritetno.

4. Združena zveza pospešuje internacionalno solidarnost in *podpira angleško-ruski odbor* (to točko je „Ujedinjeni železničar“ pozabil, dočim je „Radničke novine“ niso!)

5. Združena zveza ne pristopi v Amsterdam, temveč stoji z njim samo v informativnih stikih.

6. Internacionalno pripadnost odloči prihodnji kongres.

Vrhu tega se je storil sledeči kompromis: „Svobodna“ strokovna zveza izstopi iz Amsterdama in podpre akcijo angleško-ruskega odbora. Neodvisna strokovna zveza pa pristane na to, da se z amsterdamsko internacionalo vzdržujejo informativni stiki.

Torej kakor je videti — nobene kapitulacije z ene ali z druge strani. Vsa platforma pa je tudi *popolnoma drugačna* kakor ona, ki je tvorila podlagu oktobrskemu kongresu „zedinjenja“ v Jugoslaviji in tivolski konferenci v Sloveniji. Omenjamo samo angleško-ruski odbor.

Kakor rečeno — komisija se je sporazumela za to platformo. Velik korak k zedinjenju je bil s tem storjen. In še več se je zgodilo. Komisija je 21. julija sklicala v Sofiji *velik delavski shod, na katerem je bilo svečano proklamirano ob ogromnem navdušenju delavstva zedinjenje obstoječih dveh strokovnih instanc.*

Tedaj pa je nastopila buržuazija, tista gospoda, ki je od nog do glave oblitna s krvjo tisočev delavcev in kmetov. Takoj prihodnji dan je pisalo „Slovo“, glasilo vlade in velekapitala, da „ne bo mogoče dovoliti nobenih pogojev za strokovno življenje“.

Za fašistovsko gospodo so nastopili „socialistični“ voditelji. Napadli so sprejeto platformo in strokovno zedinjenje. Dol z Moskvo — je bila njihova parola.

In na dan 8. avgusta se je zgodilo. — Obe strokovne zveze so tega dne sklicale vsako svojo konferenco, da izvolijo pariteten odbor za vodstvo združene zveze. *Dočim so neodvisne strokovne organizacije sprejele platformo, jo svobodne amsterdamske organizacije pod vplivom socialističnih voditeljev in številne birokracije niso sprejele.* Sprejeta resolucija amsterdamske zveze sploh ne govori več o zedinjenju, temveč samo o okrepitvi svoje lastne organizacije.

Zaenkrat je strokovno zedinjenje razbito... Po čegavi zaslugi...?

„Radničke novine“, centralno glasilo razbijaške socialistične komande v Beogradu, z veliko radostjo prinaša vest in z neznansko naslado prorokuje, da je strokovno zedinjenje za dolgo časa odloženo, „morda za večne čase.“

Mi pa smo prepričani, da bo do zedinjenja prišlo, ker delavci to hočejo. Porok za to so dotični sodrugi, ki so glasno protestirali, ko se je odbila platforma. Kljub bolgarskim socialističnim voditeljem in kljub škodoželjnim „Radničkim novinam“. Upamo, da bodo te zgodovinske dogodke za beležila vsa strokovna glasila — vseh smeri, ki resnično želijo enotnost.

Dogodki v Bolgariji ponovno potrjujejo dejstvo, da so socialistični voditelji največji sovražniki delavske enotnosti.

Proti reviziji tivolskih sklepov.

(Seja širše Strokovne komisije.)

„V pogledu strokovnega gibanja cele Jugoslavije delati z vsemi močmi za zedinjenje s CRSOJ, ki še vedno ni v krogu združenih strokovnih organizacij“ (tivolska resolucija, VII. č.).

Za danes se hočemo omejiti samo na dve stvari, ki so se razpravljale na seji širše Strokovne komisije in ki so prav za prav tvorile glavno vsebino vsega dela.

Prva stvar: O bodočih nalogah strokovnega gibanja.

K tej točki dnevnega reda je bila sprejeta resolucija na Štukljev predlog. Mi se z nalogami, ki jih našteva resolucija, popolnoma strinjamo. Prav! Za te naloge se bodo bojevali tudi naši somišljeniki v ZDSZ.

Toda pripomniti moramo, če se hoče naložiti strokovnim organizacijam *samo teh šest nalog*, potem ne bodo napredovale, a proletariat od njih ne bo imel koristi in uspehov. Zakaj? Ker v resoluciji manjkajo *tiste naloge*, ki jih delavci v svojem obupnem položaju pričakujejo od strokovnih organizacij: *boj proti redukciji, zedinjevanje delavcev, pridobivanje neorganiziranih!* Dolžnost vsakega strokovnega vodstva je, da na svojih važnih sejah razmotri celokupen položaj in da na tej podlagi napram svojim močem začrta vse izvedljive in potrebne naloge.

Po našem mišljenju manjka v teh bodočih nalogah:

1. boj proti redukciji na železnici in med nameščenci; konkretni sklepi k tej stvari;

2. kako se boriti proti brezposelnosti, zlasti med rudarji;

3. razpravljati, zakaj je Zveza rudarjev najbolj neznatna organizacija in kako dvigniti strokovno gibanje med rudarji;

4. ukreniti vse potrebno proti redukciji pri Kranjski industrijski družbi, ki se obljubja na Jesenicah;

5. izvajati tivolske sklepe v pogledu strokovnega zedinjenja s CRSOJ-em;

6. izvesti akcijo, da se pridobi neorganizirano delavstvo; poiskati poti, kako priti do teh 90 procentov proletariata;

7. boj proti žoltim organizacijam proti fašistovskemu sindikalizmu;

8. boj za enotno strokovno internacionalo, kakor se je sklenilo v Tivoliju;

9. boj proti vedno večji nevarnosti novih vojn.

Ker te naloge — krvavo potrebne, nujne in izvedljive — *manjkajo*, zato se mi s politiko Strokovne komisije *načelno ne strinjamo*. Načelno, ne pa zaradi kakih preklarij! Kajti taka politika, ki pozablja na ono, kar želi delavca, je reformistična! In v letošnjem letu so se nešteti delavci prepričali, kaj pomenja tako „pozabljanje“.

Druga stvar: Zedinjenje amsterdamskih in neodvisnih strokovnih zvez ali URSS-a in CRSOJ-a.

Tukaj moramo takoj pibiti, da hoče Strokovna komisija v interesu Socialistične stranke revidirati sklepe tivolske konference o božiču lanskega leta. Izpremeniti jih hoče!

Prva točka resolucije o bodočih nalogah sicer pravi, „da je treba še v bodoče delati v smislu sklepov tivolske strokovne konference“ — toda drugi sklepi *govorijo nasprotno*.

Poizkus revizije v vprašanju zedinjenja nam dokazuje:

1. Sklep o odborih enotnosti: „Za zedinjenje s CRSOJ-em naj delajo oni, ki imajo nanj vpliv in naj ga prisilijo, da se zedini z ZDSZJ.“

To se pravi, za zedinjenje naj delajo „oni“, Strokovne komisije pa to nič ne briga.

2. Sklep o odborih enotnosti: „Če sodrugi okrog bivšega DKL res boli to, da je majhen del CRSOJ-a v Srbiji ostal izven URSS, naj ga oni pripravijo do tega, da se pridruži ZDSZJ...“

Isto kakor zgoraj! Strokovne komisije to ne briga... Pripomniti je treba, da ne gre za majhen del v Srbiji, kajti glavna moč CRSOJ-a je na Hrvaškem. Kar se nas tiče, nas in delavce res

boli in se bomo delavci in mi res borili za zedinjenje.

3. Najboljši dokaz za poizkus revizije v vprašanju zedinjenja pa je dejstvo, da je bila z vsemi glasovi proti sodrugu V. z Jesenic odklonjena sledeča resolucija o zedinjenju URSS in CRSOJ:

Predlog glede zedinjenja URSS in CRSOJ.

Plenum Strokovne komisije je po debati sklenil, da zavzame sledeče stališče:

1. Tivolske sklepe glede zedinjenja (točka VII č) se mora v praksi izvajati. Vsako revizijo teh sklepov odločno zavračamo.

2. Žal, da se Strokovna komisija dozdej ni držala teh sklepov. Tako n. pr. je Strokovna komisija in „Delavec“ popolnoma molčal o vseh akcijah avtonomnih organizacij za zedinjenje, namesto da bi jih podprl v smislu tivolskih sklepov. Plenum Strokovne komisije pa pozdravlja akcijo avtonomnih sindikatov.

3. Zadnjo izjavo izvrševalnega odbora URSS-a pozdravljamo, v kolikor znači korak naprej, posebno zato, ker je ravno to vodstvo dozdej govorilo, da CRSOJ sploh ni več in da je zedinjenje že dovršeno. Vendar tudi ta izjava še ne odgovarja duhu tivolskih sklepov, ki govorijo direktno, da se mora z vsemi silami delati za zedinjenje URSS in CRSOJ. Naloga strokovnega gibanja v Sloveniji je torej, da na podlagi tivolskih sklepov pritiska na vodstvo URSS, da se postavi na isto stališče, ki ga tudi najbolj hoče in želi delavska masa. Treba je upoštevati voljo mase, ki hoče popolno strokovno enotnost brez kapitulacije ene ali druge smeri. Namesto parole, da se naj CRSOJ razpusti in pristopi k URSS, mora biti geslo strokovnih organizacij v Sloveniji: *iskreno in popolno delavsko zedinjenje obeh centralnih instanc* potom splošnega kongresa zedinjenja.

Ali niso to jasni dokazi, da voditelji Strokovne komisije poizkušajo revidirati tivolske sklepe — ker tako želi in hoče komanda socialističnih voditeljev?

Končno se hočeš nočeš moramo dotakniti še dveh vprašanj, na katerih se gorostasno zapaža vsa vrtočlava in reformistična politika vodstva URSS-a.

1. „Plenum Strokovne komisije naj odločneje odklanja vsak odbor neorganiziranih delavci, ker smatra to razvoju enotnih organizacij za škodljivo.“

Tako stoji v „Zaupniku“, glasilu Strokovne komisije.

Sodrugi! Ali razumete, kaj se to pravi? Nič drugega kakor se poživigati na ono široko maso, ki ni organizirana. Strokovna komisija beži od teh mas, ker te neorganizirane mase so „razvoju škodljive“. In vsak poizkus, priti do teh mas — je škodljiv za strokovno vodstvo.

Sodrugi! *Delavska opozicija v ZDSZ pa smatra za glavno nalogo, pridobiti neorganizirano maso — teh 90 odstotkov proletariata* in v ta namen je treba poiskati in uporabiti vsako pot in vsako sredstvo, samo da se pride do mase.

2. „Zaupnik“ piše tudi: „Strokovno zedinjenje v Sloveniji je torej smatrati v glavnem za rešeno, kar je na kongresu zedinjenja o božiču 1925 in kasneje priznavala tudi skupina DKL potom svojega zastopnika Marcela Žorge in v svojem tisku. Toda delavske mase po obratih so ostale nezedinjene. Gre torej za to, da se večina delavstva zedini v obstoječih že enotnih strokovnih organizacijah.“

Naše stališče k tej stvari je sledeče (uporabljamo isto obliko!):

Strokovno zedinjenje v Sloveniji je torej smatrati *organizacijsko v glavnem* za rešeno, kar je na kongresu zedinjenja o božiču 1925 in kasneje priznavala tudi skupina DKL potom svojega zastopnika Marcela Žorge in v svojem tisku. *Toda delavske mase po obratih so ostale nezedinjene.* Gre torej za to, da se večina delavstva zedini v obstoječih *organizacijsko v glavnem* že enotnih strokovnih organizacijah.

Zategadelj delavci ne bomo dopustili nikake revizije tivolskih sklepov v tem vprašanju in bomo te sklepe v tem vprašanju branili pred naskokom reformističnih voditeljev Socialistične stranke.

Za splošno delavsko konferenco v Ljubljani

(Vprašanje odborov enotnosti.)

V prvi številki „Enotnosti“ je izšel poziv vsem strokovnim podružnicam za splošno delavsko konferenco v Ljubljani. Obenem se zagovarja odbore enotnosti kot organe enotne fronte za boj proti kapitalu in za strok. zedinjenje. Prva je bila proti odborom enotnosti skupina „Zedinjenje“. Druga se je oglašila Strokovna komisija, ki je v svoji gorečnosti kar po zabila, da gre za splošno del. konferenco Ljubljane in okolice.

Kot tretja se je oglašila centrala železn.čarjev, ki v svojem odgovoru razpravlja samo o odborih enotnosti, popolnoma nič pa o splošnem delavskem shodu, na katerega bi prišlo 4000, ne pa 200 delavcev, in ravno tako ničesar o splošni delavski konferenci za Ljubljano in okolico. Pismo morda objavimo prihodnjič.

Četrta je prišla Jugosl. social-demokratska stranka (Bernot-Klemenčič). Njen odgovor priobčujemo, ker nazorno predočuje „programatično“ sektaštvo te sekte:

„Sodrug Ivan Tome v Ljubljani.

Na dopis, ki sta nam ga pod datumom 12. avgusta poslala J. Žorga za skupino DKL in Fr. Remžgar za pripravljajni odbor enotnosti, je podpisana krajevna organizacija JSDS v Ljubljani na svoji seji dne 25. avgusta 1926 vzela v pretres, ga predebatirala in prišla ponovno do zaključka, da ostane na svojem programatičnem stališču, nespremenjena. Razrednega boja brez političnega boja ni, brez politične enotnosti ne more biti razredne strokovne enotnosti.

Strokovna enotnost brez politične enotnosti ni nič drugega kakor buržuazno cehovstvo.

Za JSDS: Kisovec Karol, t. č. predsednik, Jozefa Koščeva, t. č. tajnica.“

To pismo nam pove, da mislijo socialni demokratje še nadalje — praktično — razbijati strokovno enotnost. Oni hočejo še nadalje imeti pri svoji stranki svoje strokovne sekcije — zaradi finančne in sektaške enotnosti.

Na to odgovarjamo: Strokovne organizacije morajo biti *organizacijsko samostojne* in strankarsko neodvisne. Dočim sprejemajo politične stranke le najbolj zavedne in politično izvežbane delavce, morajo biti v strokovno organizacijo odprta vrata vsakemu delavcu, ki se toliko zaveda, da je potreben organiziran nastop proletariata.

Vodstvo JSDS ne zavrača samo odborov enotnosti in splošne delavske konference Ljubljane, nego je sploh nasprotnik zedinjenju strok. organizacij.

Kar se tiče „argumentov“ centrale železničarjev in Strokovne komisije, moramo ugotoviti, da odbori enotnosti *niso nikaka strokovna protinštanca*. To so delavski odbori po obratih, izvoljeni od mase z namenom, da delajo za strokovno zedinjenje in za splošno delavsko konferenco Ljubljane in okolico.

Ponovno zato naglašamo:

Ustvarjajmo enotne delavske odbore po obratih za konkretne praktične boje!

Skličimo delavski shod v Ljubljani, na katerega bo prišlo vsaj polovico ljubljanskega proletariata!

Pripravimo splošno delavsko konferenco za Ljubljano in okolico!

Gibanje kovinarjev v Sloveniji.

Tudi kovinarje še čaka redukcija. Na Jesenicah se že obeta. Kovinarska organizacija žal za te bodoče konflikte ni dovolj pripravljena radi splošne delavske razcepljenosti na eni strani in radi svoje notranje slabosti na drugi strani. Na pokrajinski konferenci SMR v Celju so se sprejeli deloma sklepi, ki bodo organizaciji vsekakor škodovali, kakor n. pr. razcepljenje organizacije na tri okrožja, vsako s svojim — deloma plačanim tajnikom. Na ta način se lahko eno okrožje izigrava proti drugemu, ves denar pa gre samo za tajnike. Morda se hoče s tem v bodoče zatreči resnično in močno opozicijo, kakršna je bila na zadnji konferenci, ko je bivše vodstvo in zlasti bivši tajnik Golmajer prejel nezaupnico. Muenja smo tudi, da je treba pri referendumu glasovati za „Delavca“, ne pa za „Metalski radnik“. Več prihodnjič.

Naročajte brošuro „Generalni štrajk angleškega delavstva!“

Vesti z delavsko-kmečke fronte.

Nad štiri mesece že stavkajo angleški rudarji.

Skoro štiri in pol mesece se nahaja nad en milijon angleških rudarjev v stavki. Hrabro vztrajajo. Kljub terorju, kljub stradanju. Odklonili so posredovalne in sramotne predloge škofov. Močejo sedemurno delo in neizpremenjene plače. Rudarski voditelji izjavljajo, da bo štrajk trajal še 3—4 tedne. Vodstvo rudarjev je izdalo ponoven proglas za pomoč. — Prihitimo tudi mi na pomoč!

Štrajkbreherski premog za Anglijo.

Iz Francije, Nemčije in Amerika se v ogromnih množinah uvaža štrajkbreherski premog v Anglijo, tako da tovarne in železnice na Angleškem obratujejo. To grozi uničiti angleško stavko. Zakaj pa se dogaja to? Ker so reformistični voditelji izdali in prodali generalni štrajk in ker Amsterdamska internacionala noče pozvati, da se bojkotira uvoz premoga na Angleško.

Denarna pomoč iz inozemstva.

Nad milijon stavkujočih rudarjev! Koliko milijonov je potem žen in otrok? In štiri mesece že traja boj. Rudarji ne bi mogli vztrajati, če ne bi imeli dobre organizacije in precejšnje denarne pomoči iz inozemstva. Do sedaj je prispelo angleškim rudarjem blizu 200 milijonov dinarjev podpore iz inozemstva. Od tega je prišlo iz sovjetske Unije največ, cele tri četrtine, namreč nad 140 milijonov dinarjev. Samo 24 milijonov je dala Amsterdamska internacionala (in še to za obresti). Iz Amerike pa prihaja vest, da so tamošnji delavci z navdušenjem sprejeli angleško delegacijo in da zbirke tako naraščajo, da odpošljejo v kratkem 100.000 dolarjev, to je nad pet milijonov dinarjev. — Največje zaupanje med angleškimi rudarji in delavci pa vlada do ruskih delavcev, ki so edini z vso silo razodelo resnično internacionalno solidarnost. —

Izdajstvo Amsterdama.

Poleg sabotaže solidarnostne akcije v Nemčiji, Franciji, Belgiji i. dr. si je Amsterdamska internacionala naprtla še eno sramotno izdajstvo: posodila je angleškim strokovnim zvezam gotovo denarno vsoto, da jo vrnejo z obrestmi. Sassenbach je sprva zahteval devet odstotkov obresti, kar je generalni svet v Londonu kategorično odbil. Pozneje se je vodstvo Amsterdamske internacionale „zadovoljilo“ s štiriodstotnimi obrestmi. — Ali je to pomožna akcija? Ne, to je izdajstvo nad stradalajočim in trpečim rudarskim delavstvom. Amsterdam pozna le solidarnost za štiriprocentne obresti! Ruski delavci pa so darovali desetkrat toliko brez obresti!

Tudi nemške strokovne organizacije so posodile angleškim 10.000 funtov, to je 2.700.000 dinarjev proti povračilu s štiri in pol odstotki obresti. Tudi lepa solidarnost!

Purcell v Berlinu.

Purcell, predsednik Amsterdamske internacionale, ki je pa pristaš in član angleško-ruskega odbora, je prišel v Berlin, da organizira in pospeši nabiralno akcijo, ki jo amsterdamski voditelji nočejo razširiti in poglobiti. Izrazil se je nenegodno o posojilih z obrestmi, pozdravil pa je vroče dokaze solidarnosti, ki jih prinašajo delavci sovjetske Unije.

Zakaj govori „Delavec“ neresnico?

Zadnja številka „Delavca“ ima poročilo o mednarodni pomoči angleškim rudarjem. V tem poročilu se govori, da je vsak rudar tekom stavke prejel 5000 Din podpore, „torej več kakor so zaslužili rudarji zaposleni pri TPD!“ Istotam se pa navaja, da znaša mednarodna pomoč skupno 685.000 funtov, kar odgovarja resnici. V dinarjih je to skupaj blizu 190 milijonov. Zdaj pa računajmo: 190 milijonov dinarjev je pomoči, en milijon rudarjev pa stavka; koliko je dobil vsak rudar? Odgovor: okroglo 190 dinarjev! Zakaj pa potem piše „Delavec“ o 5000 dinarjih? Zato, da ni treba prirediti akcije?

Prihitimo tudi mi v Jugoslaviji na pomoč!

Po treh in pol mesecih je vendar Amsterdamska internacionala dala poziv vsem svojim priključenim zvezam, da uvedejo nabiralno akcijo za angleške rudarje oziroma da dajo posojilo (z obrestmi seveda!) angleškim tradeunionom. Tega poziva pa niso objavili niti „Ujedinjeni sindikati“, centralno glasilo URSS-a v Belgradu, niti „Delavec“, glasilo Strokovne komisije. Zakaj ne? Vsi takozvani delavski časopisi uporno molčijo o orjaški in obupni borbi hrabrega rudarskega proletariata Anglije. Predlagamo ponovno vsem strokovnim organizacijam in vsem razrednim političnim strankam in skupinam, da se skupno organizirajo ponovna in bolj obsežna ter široka nabiralna akcija. Storimo enotne odbore vseh organizacij povsod, da se na ta način ojači in pospeši pomoč.

Živela resnična solidarnost!

Angleško-ruski odbor v Parizu.

Dne 30. julija se je vršila seja angleško-ruskega odbora v Parizu na predlog ruskih strokovnih organizacij. Predlog ruske delegacije, da se seja peča z vprašanjem pomoči angleškim rudarjem, je angleška delegacija odbila in s tem podprla izdajstvo skrajnih desničarskih voditeljev.

Ponovno angleško-ruski odbor v Berlinu.

Skoro mesec dni pozneje se je ponovno sestal angleško-ruski odbor v Berlinu. Delegati organizacij sovjetske Unije so ponovno storili konkretne predloge, kako pomagati angleškim rudarjem. Vendar niti tokrat niso angleški voditelji, ki so zdrknili na desno, dali končnojavnega odgovora, tako da bodo angleški rudarji lahko še nadalje stavkali brez pomoči. Tako cinčanje takozvanih levičarskih voditeljev se v taki situaciji izpreminja v izdajstvo.

Kongres manjšinskega gibanja na Angleškem.

V nedeljo 29. avgusta se je vršil kongres opozicije v strokovnih organizacijah Anglije, takozvanega manjšinskega gibanja, ki pa obeta postati mogočno in reformističnim voditeljem preveliko. Kajti na kongresu bo zastopanih poldrug milijon strokovno organiziranih delavcev. Rdeča strokovna internacionala v Moskvi je pozdravila kongres, želeč, da manjšinsko gibanje svoj idejni vpliv izpremeni v organizacijsko silo.

Kongres trade-unionov v Angliji.

Sredi septembra se vrši kongres vseh strokovnih z. ez Anglije. Na povabilo pošljejo ruske strokovne organizacije svojo delegacijo na kongres in sicer sodruga Tomskega, člana političnega biroa stranke in s. Melničanskega.

Rdeča kantonska armada zmaguje.

Kantonska vlada na južnem Kitajskem je že od svojega početka napovedala v zavezništvo s sovjetsko Unijo neizprosno boj vsakemu imperializmu in zagovarja: Kitajsko Kitajcem! Že večkrat so angleški in ameriški imperialisti hoteli strmoglaviti revolucionarno vlado. Toda njena ljudska rdeča armada je vse napade odbila in je letos prešla v ofenzivo. V par mesecih je prodrla 800 km daleč, prekoračila Jang-tse-kiang, veliko reko, potokla Vu-paj-fua in se bliža celo Šangaju, največjemu industrijskemu mestu Kitajske. — To so dogodki svetovnega pomena.

Druga nemška delegacija v sovjetski Uniji.

Začetkom avgusta je odpotovala iz Nemčije v sovjetsko Unijo druga delavska delegacija. V Leningradu in Moskvi je bila navdušeno sprejeta, v Berlinu pa je „Vorwärts“, glasilo socialne demokracije, z blatom obmetavalo delegacijo in Rusijo. Enega člana delegacije — socialista — je soc. demokratska stranka že izključila. Značilno je namreč, da je od 71 delega-

tov samo 18 komunistov, socialnih demokratov pa 45. Predsednik Körber je socialist. Vrh tega je 6 krščanskih socialcev, 8 nevtralecev i. dr. Delavci, člani delegacije, poročajo obširne stvari s svojega potovanja. Vsi se zavzemajo za rusko revolucijo.

Žetev v Rusiji.

Letošnja žetev v Rusiji je ena najboljših, večja nego lani. To bo ugodno vplivalo na vse gospodarstvo. Lahko se nadejamo, da bo razvoj šel v istem tempu naprej navzgor. — V južno-vzhodni Rusiji je grozila velika nevarnost žetvi. Kobilice so v velikanskih množinah navalile na polja. Toda to pot je država mobilizirala vse, kar je sploh mogoče. Ljudstvo vse na noge, vojaštvo na pomoč, iz zraka pa so aeroplani spuščali na kobilice strupene pline in tako uničevali nevarno zalego.

V par dneh je bila nevarnost odstranjena. Kako bi pa bilo pri nas?

Železničarji in krediti v izvozni sezoni.

S prvim septembrom je na železnici ljubljanske direkcije grozila obsežna redukcija. Končno je dospela vest — da so krediti odobreni.

To se redkokdaj zgodi in zdi se nam, da se ne motimo, če trdimo, da je minister odobril kredite le radi izvozne sezone, ko se pojavljajo „interesi države“, da bo pozimi tem hujše prikrajšal kredite in tem več železničarjev pripravil ob kruh.

No, zadnja okrožnica generalne direkcije je pa zato z druge strani udarila po železničarjih. Iz dežja so prišli pod kap. Namesto redukcije osebja imamo redukcijo delovnega časa: garaj noč in dan, izvoz je tukaj!

„Ujedinjeni železničar“ piše o tem:

Od leta 1921 dalje se uprava pred vsako izvozno sezono obrača do ljudi za podporo. Leta 1922—1924 s prošnjo, obljubljač nagrade za čezurno delo v prostem času, leta 1925 že s prikrito grožnjo, a obenem z obljubo, do bo dala takoj po izvozni sezoni krasno kilometražo, premikalne premije in ne vem še kake ugodnosti.

Marsikdo se je dal preslepiti ter je za borih 100 dinarjev vozil kod neumen, lansko leto pa je že gola obljuba zadovoljila vlakospremnih osebje. Tudi lansko leto je bilo prevarano. In letos ni več obljub, ampak generalna direkcija je izdala diktat, ukinila zadnje pravice in ti uboga para garaj.

Ta diktat zahteva, da se popravi čimprej število voz in lokomotiv, v slučaju pomanjkanja osebja se morajo skriti turnusi (ko je že danes pri tovnih vlakih 10 urni delavnik), delavni čas v skladiščih se mora podaljšati (seveda brez čezurnega dela, ker ni kreditov), premik se mora vršiti tudi v pavzah, opoldne in ponoči, roba se mora pretovarjati tudi ob nedeljah in praznikih, ter celo po noči.

Temu diktatu morajo odgovoriti enotni železničarji z zahtevami:

1. Takojšna izplačila diferenc nastavljenecem radi prevedbe na novi zakon ter profesionistom in delavcem radi prevedbe na urne plače.
2. Takojšna podelitev službene obleke nas avljenemu osebju ter onim, ki vrše službo nastavljenecem ter delovno obleko delavstvu.
3. Takojšne izplačila ukinjene 20-odstotne ksekutivne doklade zaviračem, pom. kretnikom, premikačem, čuvajem, kurjačem itd.
4. Strogo upoštevanje osemurnega delavnika, vpeljava turnusov 12-24 z dvema prostima dnevoma v mesecu.
5. Povišanje kilometraže, premika, zaračunavanje nočnih doklad itd.
6. Volitev delavskih zaupnikov.
7. Sprejem delavskega pravilnika po predhodni anketi delavskih zaupnikov.
8. Podelitev in povračilo normalne premije vsem delavcem in profesionistom v kurilnicah in delavnicah.
9. Sprejem vseh reduciranih delavcev zopet nazaj v službo.
10. Povišanje in regulacija nezadostnih urnih plač.

Živilski delavci se združujejo.

Dobre in slabe strani tega zedinjevanja.

Zaman si prizadevajo voditelji Socialistične stranke in njihovi pristaši ter pomagači v strokovnih vodstvih, da ustavijo, zavrejo ali oslabijo mogočno gibanje za strokovnim zedinjenjem, ki se je poprielo širokih delavskih mas. Vedno znova in na vedno več krajih pritisk mase in celo članstva amsterdamskih zvez trga vse okove in odstranjuje zapreke, hoteč strokovno enotnost.

Zadnje čase se je gibanje za zedinjenjem posebno okrepilo med živilskimi delavci, ki stremijo, da se združijo vse živilske zveze, ki jih je pet v Jugoslaviji, v eno samo strokovno organizacijo živilskih delavcev.

Pri tem je treba naglasiti, da prihaja to gibanje iz vrst članstva, iz vrst ročnih delavcev. Pred sabo imamo torej gibanje delavskih mas. O tem gibanju in razpoloženju delavcev nas najbolje prepriča dopis živilskih delavcev iz ljubljanske pivovarne Union in ljubljanskih pekarn, ki ga priobčujemo, čeprav je nekoliko zastarel. Ni sicer v tem dopisu vse tako pravilno kakor bi moralo biti. Toda iz njega veje iskreno stremljenje po enotnosti. In ravno to je glavno, to moramo videti in zaradi tega pozdraviti.

Pred zedinjenjem živilskih delavcev v Jugoslaviji.

Dne 29. avgusta 1926 se vrši v Zagrebu konferenca o zedinjenju živilskih delavcev Jugoslavije. Z največjo napetostjo smo pričakovali tega koraka, za katerega smo rabili, čitaj in beri ves čas od prevrata pa do sedaj. Takoj pa moramo priznati, da bi do tega najvažnejšega vprašanja glede ujedinitve niti sedaj ne bi prišlo, ako ne bi v to posegla Internacionala živilskih delavcev, katera je tudi sklicala dne 6. aprila 1926 v Belgradu konferenco vseh Savezov živilskih delavcev v Jugoslaviji z namenom, da te zveze živilskih delavcev, ki jih je sedaj v Jugoslaviji pet, pričnejo z akcijo za zedinjenje v enoten Savez v državi. Organizacije živilskih delavcev, ki so bili navzoči na belgradski konferenci so tudi priznali potrebo združitve ter so v ta namen poverili akcijo za zedinjenje Saveza v Zagrebu. Pozdravljamo pa tudi konferenco, ki se bo vršila dne 29. avgusta 1926 v Zagrebu, in ji želimo mnogo uspeha. Mi se zavedamo, da bo treba mnogo žrtvovati, da bo treba težko premagljive zapreke premagati, da se bo doseglo ono, kar želimo, ono, kar se pravi proletarska dolžnost in proletarska naloga. Mi, ki stojimo na podlagi razredno zavedne borbene organizacije, ki hočemo posnemati našega prvobornika za svobodo proletariata, K. Marksa, in hočemo biti v resnici učenci in učitelji Marksovih nauk, in hočemo, da pripeljemo maso tja, kjer se jo neobhodno pričakuje in potrebuje — smatramo za našo nalogo in dolžnost, da premagamo vse te eventuelne zapreke, ki bi se stavile na konferenci ali kongresu nam nasproti.

Delavstvo članstvo v Sloveniji želi in zahteva absolutno zedinjenje na celi črti. Mi smatramo naše zedinjenje brez neodvisnih za nepopolno ter bodemo tudi napeli vse sile, da pride že na prvem kongresu do splošnega zedinjenja. Vemo, da se nam bo reklo po ostalem teritoriju v državi, mi se ne moremo zediniti z neodvisnimi, mi ne moremo iti iz URSSJ v CRSOJ ali obratno, toda mi odgovarjamo že danes, da za nas ni glavno vprašanje pripadnosti k URSSJ ali CRSOJ. Za nas je merodajno samo to, da smo in da se še ostale organizacije živilskih delavcev priključijo svoji strokovni internacionali v Cürichu! In nam gre za zedinjenje URSS in CRSOJ. Živilski delavci.

Razume se, da so nasprotniki zedinjenja takoj mobilizirali vse sile proti tej akciji živilskih delavcev. V Ljubljani so mnogi člani Strokovne komisije, ki se do tedaj niso brigali za živilsko organizacijo in za življenje pivovarniških delavcev, pokazali toliko odpora proti zedinjenju živilskih delavcev in nastopali na tak nedelavski način, da so se živilski delavci ljubljane prepričali, da reformistično vodstvo noče zedinjenja, da voditelji Strokovne komisije in URSSJ podpirajo hote ali nehoti razkolniško delo „socialističnega“ voditelja in da se živilci ne bodo mogli zediniti v soglasju in s pomočjo vodstva v URSS-a. Ker pa živilski delavci hočejo zedinjenje in ker vidijo, da se temu zedinjenju upirajo vodstva v URSS-u in ga hočejo prepričati, so živilci ljubljane v svojem iskrenem stremljenju po enotnosti šli tako daleč, da so sklenili v slučaju potrebe izstopiti iz URSS-a (ZDSŽ). Nič čudnega ne pomenja ta korak, ako si predočimo one ogromne zapreke, ki jih vodstvo Strokovne komisije in URSS-a vali na pot razrednega boja. Brez dvoma je centralni odbor Zveze

Živilskih delavcev Jugoslavije v Ljubljani s tem sklepom žel predaleč. Brez dvoma se bo ravno za ta sklep lovila birokracija SSJ po delavskih institucijah, da razcepi Zvezo živilskih delavcev. Toda vzroki so v delovanju vodstva URSS-a, ki odklanja zedinjenje. Vedeti je treba, da so živilski delavci storili ta sklep edinole zato, ker se hočejo zediniti z živilci ostale Jugoslavije. Zaradi enotnosti so se odločili na tak korak in zaradi enotnosti bodo živilski delavci Ljubljane tudi popravili tak sklep, kakor hitro uvidijo, da se po tej poti ne pride do zedinjenja. O tem smo prepričani, kajti delavci v pivovarnah in pekarnah najbolje vedo, kako krvavo nujna je enotnost živilskega gibanja. Zato vlada pri njih enodušnost, čeprav so različnega političnega prepričanja.

Končno se je vršila 29. avgusta omenjena konferenca. Od petih živilskih organizacij so bile zastopane samo tri. Zakaj? Povabljeni niso bile neodvisne organizacije, pač pa samo organizacije v sestavi URSS-a, da se samo te zveže združijo — brez neodvisnih in najbrž proti njim. To seveda ni nikako zedinjenje. — Prinašamo naslednjo izjavo, ki jo je podal zastopnik ljubljanske Zveze živilskih delavcev.

Izjava.

V imenu Zveze živilskih delavcev Jugoslavije konstatiram sledeče:

1. Konferenca zastopnikov vseh organizacij živilskih delavcev, katere se je vršila dne 7. aprila 1926 v Beogradu, je prinesla zaključek, da se ustvari ena edinstvena organizacija živilskih delavcev v celi državi radi zaščite in obrambe v interesu živilskih delavcev ter da vse organizacije odredijo svoje delegate v enoten odbor, katerega dolžnost je da pripravi predlog splošnega zedinjenja.

2. Da je Savez živežarskih radnika v Zagrebu samovoljno sklical to konferenco, ki je nepopolna, ker je izključil od konferencie Sindikat živežarske industrije i obrti za Hrvatsko in Slovenijo kakor tudi Savez živežarskih radnika v Beogradu.

3. Da na ta način poziv te konference, ki je nepopolna sestavljena, predstavlja kršenje resolucije belgrajske konference ter da ne gre za ujedinjenjem živilskih delavcev radi zaščite njihovih interesov, ampak nasprotno, gre še za nadaljni razcep med živilci ter tem potom tudi za slab odpor proti kapitalističnemu napadu na kapitalu.

Vsled tega izjavljam v imenu Zveze živilskih delavcev, da ne morem prisostvovati pri tem kršenju belgrajske resolucije in podaljšanju razkola, zapuščam to nepopolno konferenco in zahtevam, da se v duhu belgrajske resolucije skliče nova konferenca, ki bo predstavljala vse živilske organizacije.

Zagreb, dne 29. avgusta 1926.

Ivan Tome s. r.

Nov časopis „Delo“.

Pred par dnevi je izšel nov časopis „Delo“, glasilo Neodvisne delavsko-kmečke skupine „Zedinjenje“ (Štukelj, Sedej, Makuc). Za danes hočemo konstatirati samo par stvari:

1. V prvi številki „Enotnosti“ smo že navedli, da se je skupina „Zedinjenje“ izjavila proti našemu predlogu za skupno akcijo za zedinjenje strokovnih organizacij. To je bil njen prvi greh.

2. Drugi greh je izdajanje lastnega glasila. Zakaj? Ker bomo sedaj imeli namesto treh delavskih listov štiri glasila, torej še večjo razcepljenost. Ker znači vsako novo glasilo med delavci poizkus ustanovitve nove stranke. S četrtim časopisom se ustvarjajo pogoji za četrto stranko.

S tem se mi nikakor ne strinjamo. Zato bomo vsi proletarci vedno naglašali, da se z ustanavljanjem četrtega časopisa in poizkusom ustanavljanja četrte stranke ne dela za zedinjenje proletariata.

Zapomnili si bomo tudi, da skupina „Zedinjenje“ povsod naglašala, da noče postati nova stranka. Videli bomo dejanja!

3. Mi z naše strani smo hoteli odkloniti nevarnost novega četrtega glasila. Obrnili smo se na ročne delavce v skupini „Zedinjenje“ in smo jim predložili, da izdamo skupno glasilo

Iz izjave se najbolj jasno vidi namen konference. Mi se s taktičnim delom te izjave popolnoma strinjamo. Žal je zastopnik Zveze živilskih delavcev zapustil konferenco, s čemer bo gotovim razkolniškim voditeljem olajšano njih delo, ne da bi jih kontrolirali ročni delavci. Toda kaj je večja napaka, kršenje sklepov belgrajske konference z dne 6. aprila ali zagovarjanje teh sklepov?

Naše stališče.

Naše stališče napram zedinjenju živilskih delavcev je sledeče:

1. Živilski delavci so danes organizirani takole:

neodv. strok. zveza na Hrv. . .	1200 čl.
amsterd. „ „ „ „ „ „	150 „
„ „ „ „ „ „ v Slov. . .	360 „
„ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „	300 „
neodv. „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „	70 „
Skupaj torej . . .	2080 čl.

Od teh je 1270 članov v neodvisnih strokovnih zvezah.

2. Zedinjenje živilskih delavcev je za radi splošne razcepljenosti strokovnega gibanja na CRSOJ, URSS in avtonomne organizacije mogoče za sedaj samo začasno in sicer na federativni podlagi.

3. Neodvisna strokovna zveza na Hrvatskem ostane v sestavi CRSOJ. Živilci (150) iz urssovskega saveza v Hrvatski se pridružijo živilcem v neodvisni zvezi.

4. Zveza živilskih delavcev v Ljubljani ostane v sestavi URSS-a in ne izstopi iz Strokovne komisije. Ravno tako ostale zveze.

5. Centralni odbor zedinjene zveze, ki ga bo izvolil kongres zedinjenja živilcev, naj bo avtonomen, to se pravi, da se bori skupno z avtonomnimi organizacijami za zedinjenje CRSOJ in URSS.

Na ta način dosežemo:

1. Da podpremo gibanje za enotnim strokovnim gibanjem v celi državi.

2. Da ojačimo akcijo avtonomnih organizacij za zedinjenje CRSOJ-a in URSS-a.

3. Da ne rušimo niti ene organizacije in inštanca, da se tako izognemo vsakemu sporu s strokovnimi centralami in da ne zahtevamo niti od ene živilske zveze, da kapitulira ali da se ji naložijo nesprejemljivi pogoji. Brez kapitulacije in cepljenja — to so najvažnejše naše smernice.

Zedinjenje z natararji.

„Glas hotelsko kafanskih radnika“, ki izhaja v Beogradu, se v četrti številki zavzema za zedinjenje živilskih delavcev z natararji. Na drugi strani se je tudi zveza živilcev v Zagrebu že lani izjavila za tako zedinjenje.

Mi pozdravljamo ta korak. V današnji dobi ne zaležejo ničesar posamezne majhne zveze, ki jih moramo nadomestiti z mogočnimi zvezami po industrijah.

Upajmo, da pride tudi do tega zedinjenja.

Naprej k popolnemu zedinjenju živilskih delavcev, kipa bo popolnoma izvršeno šele z zedinjenjem URSS-a in CRSOJ-a

Iz jeseniških tovarn.

Kranjske industrijske družbe.

Prejeli smo dopis sledeče vsebine: Klic iz tovarne na celokupni delavski razred!

Razmere, v katerih živi delavec danes, so skoraj nepopisne. Z dneva v dan se nas bolj priganja, da več produciramo. O zboljšanju plač danes ni govora, pač pa je dala Kranjska industrijska družba (KID) že zdavnaj namigljaj za

redukcijo plač.

Verjetno je, da se s strani tovarne nekaj pripravlja. Vidimo kako bedno živi delavec z večjo ali manjšo družino in tudi samskim delavcem se ne godi bolje. Zdjaj pa še redukcija. Še eno zlo več. Že stanovanjska kriza je huda za delavstvo. Davčni vijak se še vedno natega. Vrhu tega je naše

starostno zavarovanje

v resni nevarnosti in od ankete v Beogradu zavisi, če ga bomo sploh imeli. Delavec, nezavedajoč se svojih pravic in svoje moči, podlega in ponižno klanja svojo hrbtenico, da se ga biča. Zadolžen je, da živi, ne vpraša se pa, kako živi.

O obratnih zaupnikih

je po tovarni neprestana kritika. Mnogi delavci pravijo, da ne pomaga noben obratni zaupnik in nobena organizacija več. Toda zakaj ne? Včasih so bile razmere boljše, ni grozil takoj odpust iz tovarne in brezposelnost. Takrat je bilo dovolj, če so delavci le nekoliko držali skupaj — pa so zmagali. Danes je pa položaj neverjetno slabši. Redukcija — ta pošast grozi nam vsem. In če se je hočemo obraniti, moramo biti mnogo bolj združeni in še veliko bolj enotni kakor včasih. Tega pa v jeseniških tovarnah ni. Če torej obratni zaupniki in organizacija nimajo velike moči, se to pravi, da vsi delavci iz ceje tovarne nimajo moči. Saj je tudi res razcepljenost huda. Tega se tovarna zaveda in zato že skoraj ne priznava obratnih zaupnikov. Prakticira se s podaljšanjem delovnega časa. Vse to pa zadene slehernega delavca brez razlike prepričanja. Sedaj se pa vprašajmo

zakaj tako živimo

in zakaj ne na tak način kakor v Nemški Avstriji. Zato, ker obstoja pri nas

Za enotnost velenjske podružnice.

Rudarji, člani Zveze rudarjev, so se ponovno obrnili na vse strokovne podružnice v Sloveniji s pismom, v katerem obširno naštevajo vse razdržalno delo načelstva ZRJ. Celo to se dogaja pod režimom obznane načelstva, da novodiktirani podružnični odbor noče priznati starih članov in da noče sprejemati novih članov, ki so se javili v članstvo.

Pozivamo vse delavce, da podprejo boj opozicialnih velenjskih rudarjev za enotno podružnico.

Ponovno poudarjamo naslednje:

1. Nikakor ni bila umestna razpustitev podružničnega odbora ZRJ s strani načelstva ZRJ v času, ko so rudarji bili reducirani, delali samo po tri dni na teden, ko je torej bila najbolj potrebna enotnost vseh rudarjev.

2. Z razpustom odbora in z izključitvijo dveh sodrugov je načelstvo ZRJ ubijalo pri rudarjih zaupanje v organizacijo sploh in vsak bojovni napor. Zaradi tega je danes rudarski proletariatski najslabše organiziran, kljub takozvanemu „zedinjenju“, in je doživel največji poraz.

3. Z večkratnim sklicevanjem občnih zborov in postavljanjem komisarjev, z nepravilno intervencijo Strokovne komisije in z grožnjjo, da se stvar izroči buržuaznemu sodišču se je doseglo, da članstvo v veliki večini odločno zavrača razbijaške poizkuse s strani nekaterih neodgovornih ljudi.

4. Da se prepriči nadaljnje razkolniško delo in da se ohrani enotnost velenjske podružnice, zahtevamo:

a) sprejem vseh starih članov nazaj v članstvo z vsemi pravicami;

v Sloveniji kakor v celi državi deset delavskih skupin, vsaka grupa skoraj pa ima svojo strokovno organizacijo. Toda delavci po tovarnah vsi brez razlike prepričanja hočejo ravno radi tega položaja, v katerem živijo,

enotno strokovno organizacijo.

Ali je treba, da obstojajo v eni tovarni tri strokovne organizacije? Ne! Tako pravi delavstvo. V eni tovarni moramo imeti eno samo strokovno organizacijo, katere naloga je, da sedaj v prvi vrsti združi vse delavstvo brez razlike. Leta 1925 smo se v tovarni začeli združevati. To je korak naprej. Kongres ujedinenja v oktobru lanskega leta pa ni bil pravi kongres zedinjenja. Da to

ni bilo popolno zedinjenje

nam priča „Metalski radnik“ in pa „Delavec“, ko priznavata, da zedinjenje še ni dovršeno. „Radničke novine“ št. 8 od 24. februarja t. l. pišejo o tej stvari sledeče:

Socialistična stranka Jugoslavije (SSJ) ne priznava sklepov kongresa zedinjenja, zlasti ne sklepa o strankarski neodvisnosti strokovnega gibanja. SSJ pravi, da je prišla stranka zrasla skupaj s strokovno organizacijo. Zato so kongresni sklepi velika napaka, ki jo je treba popraviti, sicer pride do razcepa. SSJ zahteva zato sklicanje novega strokovnega kongresa.

Kaj naj rečemo na to? Nič drugega kot to, da hoče SSJ biti diktatorica nad strokovnim gibanjem. S tem se mi ne strinjamo kakor se tudi nekateri člani URSS v Beogradu ne strinjajo. Delavci, vzemimo to na znanje in razmišljajmo s svojo lastno glavo, ali je potrebno, da se združimo v eno enotno strokovno organizacijo, ki mora biti bojovna. Zedinjavati moramo pričeti

po obratih

vse delavce brez razlike političnega, narodnega ali verskega prepričanja. Tudi z delavci v ostalih strokovnih organizacijah, ki že obstojajo, se moramo združiti

v enotno fronto

delavskega razreda — preko vseh reformističnih vodstev. Vse to pa je mogoče na podlagi odborov enotnosti, to se pravi enotnih odborov vseh delavcev brez razlike za konkretna življenjska vprašanja. Rdeči apostol.

b) sprejem obeh izključenih sodrugov nazaj v članstvo;

c) sprejem vseh novih članov, ki se javijo za pristop k Zvezi rudarjev;

d) sklicanje občnega zbora podružnice v roku treh mesecev po izpolnjenih gornjih pogojih;

e) ustvaritev komisije s strani železničarske in kovinarske organizacije, da se preišče vse delovanje in postopanje načelstva in podružnice ZRJ ter da se v redu izvedejo gornji pogoji.

Sodrug! Nabirajte za tiskovni sklad „Enotnosti“!

Vsem našim čitateljem.

Zahvaljujoč akciji v rdečem tednu in požrtvovalnosti delavstva smo zamogli izdati drugo številko. Naročniki so se v toliko oglasili in prispevali za tiskovni sklad, da smo plačali prvo številko in to drugo številko — tako da ni v tiskarni nikakega dolga. Lahko tudi javimo našim čitateljem, da izide tretja številka čez teden dni. Kako bo s četrto številko zavisi od nadaljnje akcije za tiskovni sklad.

Žal se je natrpala ta številka s tolikimi članki, da je nemogoče objaviti obsežen seznam darovalcev za tiskovni sklad. Storimo pa to v prihodnji številki.

Vendar bomo vsakomur ustavili list, kdor ne plača. Strogo finančno politiko hoče izvajati naša uprava.

Sodrug! Zbirajte za tiskovni sklad, da zberemo 10.000 Din in še več!

Uprava.

Lastnik, izdajatelj in odgovorni urednik: Matija Vuković, sedlar, Ljubljana, Študentovska ul. 11. Tiskarna J. Pavliček, Kočevje.